

Festes de la Juventut... de 1994



CARNET DE SOCI.

lliurement era molt curt. Açò i d'altres coses van fer que l'assumpte no collara.

L'any 74 ens vam reunir un grup més jove que ells, amb menys consciència política i també amb moltes ganes de fer coses.

LES PRIMERES PASSES.- Aquesta colla de joves va esdevenir en una junta gestora (o directiva) de l'Associació Juvenil. Francisco Forés, Vicent Rocher, Abel Puig, Vicent Pastor, Cèlia, Ricardo Saura, Paquita Villalonga, etc., vam ser els capdavanters.

De seguida vam buscar un local, el carrer L'Escola, on tenia el taller Julio; vam tindre que desmuntar i desallotjar tots els telars que hi havien. Aquest local el vam pintar els joves (la pintura la subvencióa l'Ajuntament) amb tota la seua psicodèlica imaginació.

Una vegada buscat el local per reunir-nos i passar vesprades, la recerca de socis va ser gairebé al mateix temps.

Ningú sabia com eixiria la gestió de l'estrenada Junta però molta gent es va fer soci/a, pagant la respectiva quota.

En aquell temps, Ramón Boira (el potecari) era regidor de l'Ajuntament i tenia la funció de Delegat Local de Joventut, cosa que -per entendre'ns- vindria a ser aquell que té de parar compte de fer coses amb els joves per tal que no es contaminen d'idees esquerres. Ramón (cal dir-ho també) mai va anar per eixe camí, es va dedicar a col·laborar amb l'Associació Juvenil. Recorde que per cobrar les quotes es van assignar 17 persones a cada un

dels cobradors que, trimes-tralment anava a visitar-les.

S'ORGANITZEN LES PRIMERES FESTES. Cada setmana -i sempre que feia falta- ens reuníem al "nostre" local (cada dia més amoblat i decent) per gestar el que serien les primeres festes de la Joventut.

Amb moltes discussions i disparitats de criteris (com té que ser) es va fer un programa que -finalment- vam decidir de passar-lo a una multicopista i que tot això ens costà diners i gran quantitat d'esforç.

Aquest programa el podeu veure ací i us aconsello el llegiu acuradament perquè no té perdua cap dels seus renglons.

Fixeu-vos que les festes es feien en dies laborables, que cada dia va rebre una "curiosa" denominació, això de "palabras alusivas al dia", eixa "cena de hermandad", ball de disfresses (no es feia abans d'eixe dia), els "bous de vila" (a la Font de la Vila), etc., etc. També dic fixeu-vos perquè per a fer tot açò començarem amb 340 ptes. i posant diners de la nostra butxaca per fer front a un pressupost de més de tres-centes mil pes-

setes.

Eixe mateix any de 1974 hi havia un equip de Treballadores Socials que s'anomenaven la Càtedra Ambulant: un grup de xiques que ensenyaven a cosir, fer punt, matèries escolars, etc. a qui voluntàriament volia anar. Dic açò perquè estes xiques van participar també en les Festes, animant-les amb la seua presència i participació (sobretot al concurs de pastissos). Una d'elles sé ben cert que és prou coneguda pels joves estudiants del poble. Em referisc a Mari-Sol, la de la llibreria "Els Joglars" de Castelló.

Com deia al principi, la gent jove tenia ganes de fer coses eixos anys. No feia falta demanar col·laboració, aquesta sorgia espontàniament de cadascú i el treball -que era molt- es compartia entre tots/totes.

Podia parlar molt de les Primeres Festes de la Joventut, però he pensat que hi han tres persones amb opinió tant o més qualificada que la meua (les van viure molt de prop, també) i tot seguit els deixo la ploma perquè la fecten palesa.

Per **ROCHER**



Rebut de quota. Seixanta Pts.

Sí. Ara fa vint anys d'això. Les coses són, de vegades, cíclicues.

L'altre any un grup de joves va intentar reviscolar les Festes. No va ser possible. No sempre les condicions socials són les més favorables. L'experiència m'ha ensenyat que no cal fer allò que la societat no demana. Però aquell any de 1974 la joventut sí demanava festes, unes altres festes diferents de les d'Agosto, una alternativa a la gestió festera (aleshores tancada) en que manifestar-se com a joves.

L'ANUNCI.- Ja teníem una certa experiència d'associacionisme i sabíem el perquè del seu fracàs. Els anys 70, Vicent Sales Sales i Arcadi Pastor hi havien presidit una associació de joves, però el seu ventall de possibilitats de mmoure's

ANA MARI PRESENTANT LA PADRINA.

